

Božský šach-mat satanskému protivníkovi

Roman Cardal

7. marca 2022 ✝ Cirkev

Zdroj: wikimedia commons

Jedna zo základných otázok, ktoré by si mal veriaci človek položiť, znie: Aký je správny kresťanský pohľad na ľudský život a ľudské konanie? Taký, ktorý spočíva na dôvere v Božie milosrdenstvo. Keďže nie sme schopní dodržiavať Zákon, upadáme do nespočetného množstva hriechov a patríme do pekla.

Pre moderného pokoncilového kresťana je to škandalózne a neprijateľné tvrdenie, ale v skutočnosti je to **absolútne elementárna pravda kresťanskej viery**. Podľa Písma človeka do hriechu zviedol vzdorovitý anjel, satan. Logika jeho vražedného konania nie je zložitá. Je mu jasné, že Boh je spravodlivý a že nevyhnutným dôsledkom odklonu od neho je pád do zla. Starostlivo premysleným útokom na človeka mu chcel pripraviť rovnaký osud, aký si sám privodil vlastným rozhodnutím proti Bohu.

Vieme a denne sa na vlastnej koži presvedčame, že jeho krutá leš bola úspešná. Satanova škodoradosť musela byť po páde človeka obrovská, pretože veľmi dobre vedel, že človeka nevyhnutne stihne strašný trest časnej i večnej smrti a že ani Boh s tým už nemôže nič urobiť. Nemenný metafyzický zákon totiž jednoducho hovorí, že mimo Boha existuje iba zlo. A človek bol mimo Boha ľstivým manévrom vykoľajený. Víťazstvo satana a nepriateľov Boha sa zdalo byť úplné.

Kresťanstvo učí, že Boh našiel nečakané riešenie tejto ľudsky beznádejnej situácie. Riešenie, ktoré nečakal ani človek, a už vôbec nie jeho pradávny zvodca. Boh sa v Kristovi stal človekom, vzal na seba ľudskú prirodzenosť a v nej a skrze ňu znášal všetky dôsledky odpadnutia človeka od Boha.

Keby bol Kristus obyčajným človekom, nemohol by na seba vziať trest za hriechy všetkých ľudí. Jeho ľudskosť je však spojená s jeho božskou osobou, a tak získava schopnosť takého nesmierného utrpenia, že v sebe koncentruje bolesť všetkých vekov. Jeho nepredstaviteľne trýznivá smrť na kríži znamenala riešenie tragického problému človeka bez toho, aby bol obídený spomínaný metafyzický zákon. Dôsledky hriechu si totiž človek vytrpel do krajnosti, človek bol zaslúžene potrestaný, ale trest v plnej váhe nedopadol na nikoho z nás, ale na Neho, Bohočloveka Ježiša Krista, ktorý ho dobrovoľne prijal za nás všetkých. Jeho obeta bola a je zástupná. Jeho obetou sme boli vytrhnutí z miesta, kam by sme bez jeho lásky nevyhnutne smerovali a kde by sme bez akejkoľvek pomoci skončili – na mieste zúfalej nenávisti, vraždenia a trvalého mučenia.

Tieto skutočnosti sa začínajú čoraz jasnejšie vynárať na pozadí súčasných svetových udalostí. Strašné utrpenie a smrť, ktoré odhaľujú, sú nevidane kruté, ale sú len slabým tieňom toho, čo sa deje v pekle. Podobne všetko, čo je dobré a krásne na tejto zemi, je len slabým odleskom nebeskej skutočnosti.

Ani si nevieme predstaviť, čo všetko pre nás Kristus urobil. Vo večeradle sa opýtal svojich učeníkov: „*Chápete, čo som vám urobil?*“ (Jn 13,12). Odpoveďou na túto otázku môže byť iba naše vďačné mlčanie. Žiadne naše „zásluhy“ nás nezachránia; všetko dobré v našom živote pochádza od Neho (pozri podobenstvo o viniči). Obeta, ktorú priniesol z lásky a milosrdenstva, je našou jedinou nádejou. Preto, keď kľačíme v kostole, keď kňaz dvíha hostiu a kalich, keď sa rozprávame s Bohom po svätom prijímaní, nezabudnime vysloviť túto prosbu aj vo svojom srdci: „*Pane, zachráň nás od večnej záhuby a pripočítaj nás k zástupu vyvolených.*“

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/bozsky-sach-mat-satanskemu-protivnikovi/>